

بسم الله الرحمن الرحيم

آموزشگاه تحلیل داده

تخصصی ترین مرکز برنامه نویسی و دیتابیس در ایران

آموزش تکرار سازی (Replication) (قسمت دوم)

مدرس : مهندس افشین رفوآ

رمز فایل : tahlildadeh.com

کلیه حقوق مادی و معنوی این مقاله متعلق به آموزشگاه تحلیل داده می باشد و هر گونه استفاده غیر قانونی از آن پیگرد قانونی دارد.

تراکنشی

replication تراکنشی به طور عمده توزیع یک طرفه تراکنش ها از منتشر کننده به مشترک را امکان پذیر می کند. از **replication** های تراکنشی می توان با پیکره بندی ها و **option** های مختلف استفاده کرد.

این بخش تمام معماری ها و ساختار هایی که می توان در انها از **replication** تراکنشی استفاده کرد را بر می شمرد و برخی از عملیات های درونی **replication** تراکنشی را توضیح می دهد.

(Change tracking)

replication تراکنشی با استفاده از دو عامل **replication** مدیریت می شود : عامل **Log Reader** و عامل توزیع . **(Distribution agent)** عامل **Log Reader** مسئول انتقال تغییرات از **log** تراکنش ها روس منتشر کننده به پایگاه داده توزیع است. عامل توزیع مسئول انتقال دسته های تغییرات از پایگاه داده توزیع به هر مشترک.

عامل Log Reader

عامل **Log Reader** کارهای زیر را طی هر چرخه انجام می دهد:

۱. به پایگاه داده توزیع متصل و **replication watermark** ، آخرین شماره سری **Log (LSN)** طی چرخه قبلی، را از جدول **MSlogreader_history** می گیرد.
۲. به **log** تراکنش منتشر کننده متصل و آخرین **LSN** را می یابد.
۳. از **LSN** بعدی شروع به خواندن می کند تا به قدیمی ترین تراکنش باز برسد.
۴. تراکنش ها را در جداول **MSrepl_commands** و **MSrepl_transactions** پایگاه داده توزیع، می نویسد. ترتیب تراکنش ها دقیقا همان ترتیبی است که روی منتشر کننده **commit** شده است.
۵. **Replication watermark** را در جدول **MSlogreader_history** جلو می برد.
۶. **Replicated flag** (نشانگر **replicate** شدن) موجود در **log** تراکنش ها را برای تمام تراکنش هایی که با موفقیت به پایگاه داده توزیع نوشته شده، **set** می کند.
۷. اطلاعات خطا و تاریخچه (**history**) را در پایگاه داده توزیع ثبت می کند.

عامل توزیع (Distribution Agent)

عامل توزیع در هر چرخه کارهای زیر را انجام می دهد:

۱. به پایگاه داده توزیع متصل شده و آخرین تراکنش اعمال شده به مشترک را از جدول **MSdistribution_history** می یابد.
۲. تمام تراکنش هایی که برای یک مشترک در حالت معلق (**pending**) مانده را جمع می کند.
۳. تمام تراکنش ها را دسته دسته می کند.
۴. به مشترک متصل شده و دسته های تراکنش ها را اعمال می کند.
۵. مدخل جدول **MSdistribution_history** را با شماره سری آخرین تراکنش که اعمال شد آپدیت می کند.
۶. اطلاعات خطا و تاریخچه (**history**) را در پایگاه داده توزیع ثبت می کند.

نکته: پاکسازی پایگاه داده توزیع

عامل توزیع مستقیما مدخل های جدول توزیع که با موفقیت به تمام مشترکین نوشته شده را پاکسازی نمی کند. یک کار جدا (به نام عامل پاکسازی (**cleanup agent**))، به طور دوره ای اجرا می شود و تراکنش هایی که به تمام مشترکین فرستاده شده را حذف می کند. این کار برای بالابردن کارایی مجزا شده است و عامل توزیع را قادر می سازد تا سریعتر از آنچه عامل **Log Reader** تراکنش ها را به پایگاه داده توزیع می نوشت، تراکنش ها را به مشترکین ارسال کند. این معماری پردازشی تضمین می کند که عامل توزیع حین کار، حتی وقتی تعداد مشترکین خیلی زیاد باشد، ایجاد گلوگاه (**bottleneck**) نمی کند.

از آنجا که موتور **replication** تضمین می کند تمام تراکنش های نوشته شده در منتشر کننده توسط مشترکین دریافت می شود، فشار زیادی بر پایگاه داده منتشر شده وجود دارد که باید مد نظر داشته باشید.

اگر پایگاه داده تان در مدل **Simple recovery** است، بخش راکد **log** در هر **checkpoint** حذف می شود.

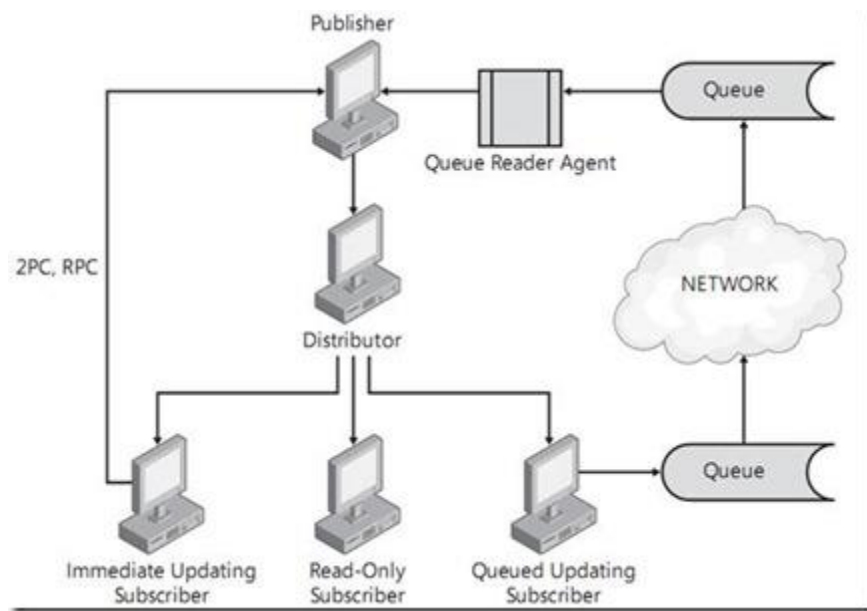
معمولا، پشتیبان گیری از **log** تراکنش در پایان فرایند پشتیبان گیری بخش های راکد **log** را حذف می کند. موتور پشتیبان گیری با شروع از اول **log** و ادامه تا رسیدن به قدیمی ترین تراکنش باز، قسمت های راکد را حذف می کند. بعد از اینکه به قدیمی ترین تراکنش باز رسید، فرایند پشتیبان گیری متوقف می شود. برای تشخیص تراکنش های باز از تراکنش های **committed**، پروسه پشتیبان گیری یک **flag** یک بیتی را در هر رکورد از **log** تراکنش می خواند که نشانگر **committed** بودن یا نبودن آن تراکنش است.

موتور **replication** باید تضمین کند که تمام تراکنش های منتشر کننده به مشترک می رسد. اما پروسه پشتیبانی گیری از **log** تراکنش و یا پروسه **checkpoint** در مدل **Simple Recovery** ممکن است با این پروسه تداخل ایجاد کند. اگر **SQL Server** اجازه دهد بخش راکد **log**، قبل از اینکه عامل **Log Reader** بتواند تراکنش ها را در پایگاه داده توزیع بنویسد، حذف شود، تراکنش ها ممکن است گم شود. به همین خاطر، هنگامی که یک پایگاه داده، در یک **replication** تراکنشی مشارکت دارد، یک **flag** دوم درون یک رکورد **log** تراکنش فعال می شود. پشتیبان گیری از **log** تراکنش، در این حالت هم، بخش راکد **log** را پردازش می کند، اما مجاز نیست تا وقتی که هر دو **flag**، **committed**، **replicated**، **set** نشده باشد، رکوردی را پاک کند. بنابراین، اگر عامل **Log Reader** تراکنش ها را به پایگاه داده توزیع ننویسد، **log** تراکنش روی منتشر کننده بزرگ می شود حتی اگر پشتیبان گیری از **log** تراکنش، و یا **checkpoint** گیری از پایگاه داده در مدل **Simple Recovery**، انجام شود. نتیجه اینکه **replication** تراکنشی با هر مدل **recovery** سازگار است.

همین فرایند بنیادین برای پایگاه داده توزیع رخ می دهد. تراکنش از پایگاه داده توزیع حذف نمی شود تا وقتی که به موفقیت به تمام مشترکین نوشته شود. هنگامی که یک مشترک آفلاین است و یا در دسترس نیست، پایگاه داده توزیع بزرگ می شود.

(Transactional Options)

همان طور که در تصویر زیر می بینید، می توان **replication** تراکنشی را با دو گزینه پیکره بندی کنید، گزینه آپدیت صفی مشترک و آپدیت بلادرنگ مشترک.

گزینه آپدیت بلافاصله مشترک (Immediate Updating Subscriber)

آپدیت بلافاصله مشترک، اجازه می دهد تغییراتی در مشترک رخ دهد و به منتشر کننده انتقال داده شود. سپس این تغییرات توسط موتور تراکنشی کشف شده و به تمام مشترکین دیگر فرستاده می شود، ولی به مشترکی که منبع تغییر بود دوباره اعمال نمی شود. برای جلوگیری از ارسال مجدد تغییرات به مشترک اولی، هر جدول که در **replication** مشارکت دارد یک ستون از نوع **timestamp** نیاز دارد.

پروسه اعمال تغییرات در مشترکی که با گزینه آپدیت بلادرنگ مشترک پیکره بندی شده به این صورت است:

- برنامه کاربردی تراکنشی را در مشترک صادر می کند.
- **trigger** اجرا می شود.
- **Trigger** از **Microsoft distributed Transaction Coordinator (MS DTC)** می خواهد تا به منتشر کننده متصل و تراکنش را مجددا صادر کند.
- تراکنش روی منتشر کننده با موفقیت تمام (**commit**) می شود.
- **trigger** روی مشترک با موفقیت تمام (**commit**) می شود.
- تراکنش با موفقیت روی مشترک تمام (**commit**) می شود.

مشکل اصلی در معماری های با درجه دسترس پذیری بالا (**high-availability**) ، با آپدیت بلادرنگ مشترک، این است که تغییرات باید به منتشر کننده اعمال شود. اگر منتشر کننده در دسترس نباشد، تراکنش توزیع شده شکست می خورد. (**fail**) چون تراکنش توزیع شده از طریق یک **Trigger** اجرا می شود، تراکنش آغاز کننده هم شکست می خورد و **Rollback** می شود. بنابراین، آپدیت بلادرنگ مشترک یک **replication** ناسازگار برای محیط های دسترس پذیری بالا است.

گزینه آپدیت صفی مشترک (Queued Updating subscriber)

گزینه آپدیت صفی مشترک هم اجازی می دهد تغییراتی در مشترک رخ داده و به منتشر کننده انتقال یابد، اما مکانیسم ان با گزینه آپدیت بلادرنگ مشترک کاملا متفاوت است.

فرایند اعمال تغییرات به مشترک با این گزینه به این شکل است:

- برنامه یک تراکنش را صادر می کند.
- **trigger** آغاز می شود.
- **Trigger** تراکنش را در یک صف (جدولی از پایگاه داده) قرار می دهد.
- **Trigger** با موفقیت تمام می شود.
- تراکنش با موفقیت تمام می شود.

عامل صف خوان (**Queue Reader Agent**) در فواصل معین، صف را به منتشر کننده انتقال و تمام تراکنش ها را صادر می کند. تغییراتی که به منتشر کننده انتقال می یابد دوباره به مشترک اولی که تراکنش را آغاز کرد، اعمال نمی شود. برای این کار به یک ستون **timestamp** در جدول نیاز است.

بدلیل پردازش آسنکرون (نا همزمان) یک آپدیت صف بندی شده، ممکن است ناسازگاری داده رخ بدهد. هنگام استفاده از گزینه آپدیت صفی مشترک در محیط های با دسترس پذیری بالا، برای کم کردن ناسازگاری داده ها، تغییرات فقط طی یک حالت شکست (**failure**)، تغییر به مشترک اعمال می شود. این تضمین می کند که تغییرات روی یک کپی از داده ها انجام می شود، به این صورت با استفاده از روش های متداول برنامه های کاربردی، می توان تغییرات ناسازگار را کنترل کرد.

برتری گزینه آپدیت صفی مشترک این است که هنگامی که منتشر کننده دوباره آنلاین می شود، به طور خودکار میتوان تمام تغییراتی که در زمان عدم دسترسی به منتشر کننده، بر روی مشترک انجام شده را به ان منتشر کننده اعمال کرد. تمام برنامه ها و پردازش هایی که در معماری های دیگر برای **fail back** لازم است در اینجا حذف شده است، چون آپدیت صفی مشترک به طور توکار قابلیت **up to date** کردن منتشر کننده را بعد از یک **Failover** داراست. تنها گام مورد نیاز برای **fail back** به منتشر کننده، **repoint** کردن برنامه های کاربردی است.

نکته: یک **publication** تراکنشی را می توان با هر دو گزینه آپدیت بلادرنگ مشترک و آپدیت صفی مشترک پیکره بندی کرد. از گزینه آپدیت صفی مشترک می توان در هنگام عدم دسترسی به منتشر کننده به عنوان یک مکانیسم **failover** استفاده کرد.

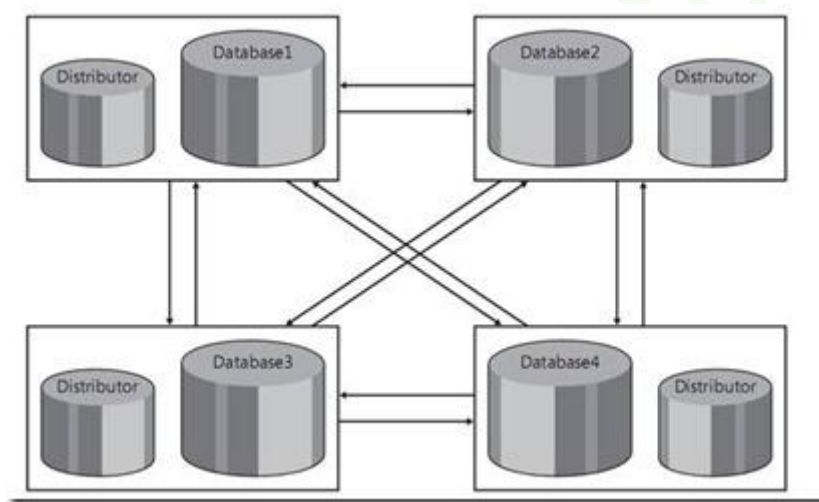
علاوه بر عملیات یک طرفه معمولی، که پیش فرض است، می توان **Replication** تراکنشی را بر اساس دو معماری متداول دیگر نیز پیکره بندی کرد. این معماری ها را با هیچ مکانیسمی در موتور **replication** اشتباه نگیرید. این معماری ها، **Replication** تراکنشی یک طرفه معمولی را بدون هیچ گزینه اپدیتهی، پیاده سازی می کنند. پیاده

سازی انجام شده باعث جریان تغییرات بین منتشر کننده و مشترک می شود، با این حال همچنان یک موتور تراکنشی است.

موتور تراکنشی ناسازگاری های داده را کشف و حل نمی کند. بنابراین، اگر ممکن است تغییراتی را در منتشرکننده یا مشترک انجام دهید که منجر به ناسازگاری داده ها شود، معماری های دوطرفه و نظیر به نظیر **Replication** تراکنشی را نمی توانید پیاده کنید.

Replication نظیر به نظیر

replication نظیر به نظیر معماری است که در **SQL Server 2005** معرفی شد و فقط در نسخه **Enterprise** موجود است. اصل این معماری این است که **replication** تراکنشی می تواند داده ها را بین دو یا چند نظیر (**peer**) جا به جا کند. دیاگرامی از معماری نظیر به نظیر در زیر آمده است.

replication نظیر به نظیر پیاده سازی **replication** تراکنشی است. ایده اصلی این است که شما می توانید با استفاده از **replication** تراکنشی یک مجموعه از جداول را برداشته و از پایگاه داده ۱ به پایگاه داده ۲ **Replicate** کنید. می توانید با همان مجموعه داده روی پایگاه داده ۲، **publication** بسازید و آن را با استفاده از **replication** تراکنشی به پایگاه داده ۱ **replicate** کنید.

در عمل، تمام پایگاه های داده ای که در معماری نظیر به نظیر مشارکت دارند، تمام تغییرات را به تمام پایگاه های داده دیگر **Replicate** می کنند. برای جلوگیری از اینکه تراکنش ها در این معماری بدون پایان بچرخند، باید در جدول هایی که در **replication** مشارکت دارند یک ستون **rowguid** داشته باشید، که موتور را قادر می سازد پایگاه داده آغازگر تراکنش را تشخیص دهد.

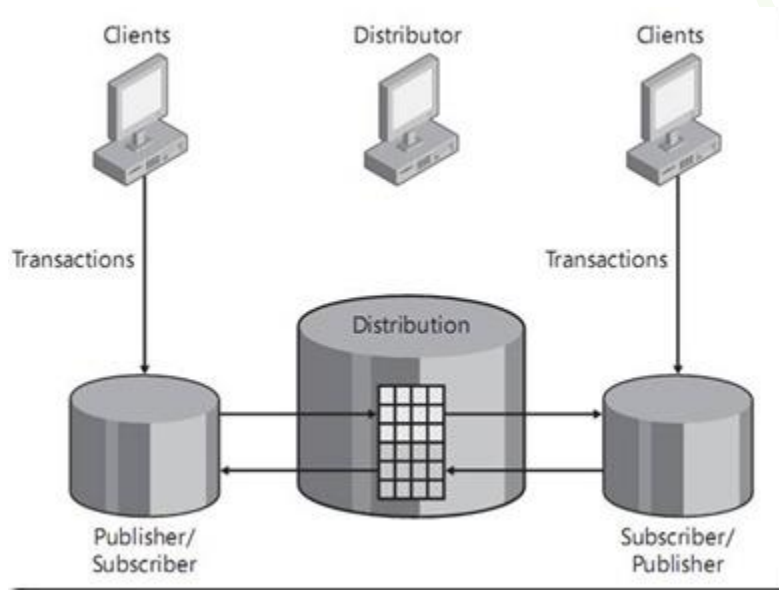
replication نظیر به نظیر شرایط سفت و سختی دارد که باید بر آورده شود:

- هر نظیر باید توزیع کننده خود را داشته باشد.

- ساختار جدول روی تمام نظیر ها باید یکی باشد.
- گزینه های آپدیت بلافاصله و صفی موجود نمی باشد.
- ناسازگاری داده ها رخ نمی دهد.

replication دو طرفه

پیکره بندی replication دو طرفه کمی با replication نظیر به نظیر متفاوت است. این معماری یک نوع replication تراکشی است. همانطور که در تصویر زیر آمده مجموعه جداولی که از پایگاه داده ۱ به پایگاه داده ۲ replicate می شود همان مجموعه جداولی است که از پایگاه داده ۲ به پایگاه داده ۱ replicate می شود.

برای جلوگیری از چرخیدن (looping) تراکنش ها بین دو پایگاه داده، باید به هر (subscription اشتراک)، یک پارامتر @loopback_detection بیفزایید.

هر چند replication دو طرفه را می توان به عنوان زیر مجموعه ای از replication نظیر به نظیر انجام داد، هنگام پیاده کردن این کارایی بالاتری بدست می آورید.

در این معماری، نیازی نیست هر منتشرکننده یک توزیع کننده داشته باشد و جداولی که در replication مشارکت دارند نیازی به ستون rowguid ندارند. ساختار جداول هم می تواند متفاوت باشد، هر چند من با این نمونه برخورد نداشته ام.

ناسازگاری داده ها کنترل نمی شوند بنابراین باید با استفاده از کد نویسی یک معماری و ساختار دو طرفه پیاده کنید. نمی توان این معماری را با استفاده از GUI پیاده کرد تا کمپوننت ها را تولید کند.

مانیتورینگ

معمولا از **Replication Monitor** برای مانیتور کردن معماری های **replication** استفاده می شود. درون **Replication Monitor**، شما می توانید آماری از وضعیت تمام **publication** ها، **Subscription** ها و عامل ها را ببینید. همچنین می توانید اطلاعات تاریخچه وضعیت (**status history**) و خطا ها را به منظور عیب یابی، ببینید.

یکی از بزرگترین مشکلات محیط های **replication** در نسخه های قبلی **SQL Server** مربوط به گلوگاه (**bottleneck**) بود. با استفاده از یک روال ذخیره شده سیستمی (**System-store procedure**) به نام **sp_browsereplcmds** که در پایگاه داده توزیع وجود داشت، تعیین تعداد تراکنش هایی که موتور **replication** در پردازش آنها عقب افتاده بود، سراسر بود. با این حال، غیر ممکن بود بتوان زمانی که طول می کشید تا موتور **replication** عقب افتادگی را جبران کند (تراکنش های عقب افتاده را انجام دهد)، را تعیین کرد، چون اطلاعات زمانی بین محیط نگهداری نمی شد.

درحالی که تغییرات توسط عامل **Log Reader** و عامل توزیع انتقال می یابد، موتور، آمار سرعت انتقال داده و مدت زمان انتقال داده را نگهداری می کند. با استفاده از این امار، **Replication Monitor** می تواند پیوسته اطلاعاتی را نمایش دهد که به شما نشان می دهد چند تراکنش دیگر باید به مشترکین فرستاده شود، بعلاوه مدت زمان تخمینی جبران عقب افتادگی.

هر چند امار **Replication Monitor** اطلاعات وضعیتی (**status**) خوبی را نشان می دهد، جزئیات دقیقتری را درمورد میزان عقب افتادگی مشترکین به دست نمی دهد **Replication Monitor**. برای تاخیر تنها یک رقم نشان می دهد، **Administrator** نمی تواند مشخص کند که گلوگاه (**bottleneck**) در عامل **Log Reader** است، یا اینکه عامل توزیع سعی در جبران عقب افتادگی دارد. به همین خاطر **tracer token** ها معرفی شدند تا این جزئیات را فراهم آورند.

tracer token یک تراکنش مخصوص است که برای موتور **replication** صادر می شود **Tracer token**. مانند دیگر تراکنش ها به **log** تراکنش ها فرستاده می شود. عاملین **replication**، **tracer token** را مانند دیگر تراکنش ها، در ساختار (معماری) انتقال می دهند. آنچه **tracer token** را ویژه می کند، موتور **replication** تراکنش مخصوص را شناخته و امار زمانی آن را حین انتقال در ساختار معماری ثبت می کند. با استفاده از یک **tracer token**، می توانید زمان دقیقی که طول کشید تا آن **token** به پایگاه داده توزیع انتقال یابد و یا مدت زمانی که طول کشید تا آن به هر مشترک فرستاده شود، را داشته باشید؛ همچنین می توانید مجموع تاخیرهای کلی از منتشر کننده تا مشترک را بدست آورید.

با این اطلاعات، حالا می توانید تمام گلوگاه ها را در معماری **replication** ایزوله و رفع کنید.

اعتبارسنجی

موتور **replication** تضمین می کند که تراکنش هایی که از منتشر کننده به مشترک انتقال می یابد به همان ترتیبی است که صادر شد. از آنجا که منتشر کننده و مشترک معمولا پایگاه های داده ای بر روی نمونه های مختلفی از **SQL Server** هستند که می توانند از لحاظ فیزیکی جدا باشند، یک سوال همواره مطرح است: از کجا بدانیم دو پایگاه داده سنکرون هستند؟

موتور **replication** مکانیسمی برای اعتبارسنجی سنکرون سازی دارد. دو روال ذخیره شده سیستمی فراهم شده تا اعتبار سنجی را انجام دهد **sp_publication_validation** و **sp_article_validation**.

sp_publication_validation روال **sp_article_validation** را برای تمام **Article** های درون **Publication** ، اجرا می کند.

هر دوی این روال ها می توانند با دو روش اعتبارسنجی را انجام دهند:

۱. فقط تعداد سطرها

۲. تعداد سطرها و **checksum** باینری

روش پیش فرض اعتبارسنجی فقط تعداد سطرها را می شمرد. این روش فقط بررسی می کند تعداد سطرها بین منتشرکننده و مشترک یکی باشد. اگر محتوای سطرها متفاوت باشد با این روش نمی توان ان را کشف کرد. با این حال، از آنجا که پایگاه های داده در **replication** مشارکت دارند، به شدت نامحتمل است که جداول دارای تعداد سطرهای برابر ولی محتوای متفاوت باشند.

گسترده ترین روش اعتبارسنجی شمارش تعداد سطرها و انجام یک **checksum** باینری است. تعداد سطرهای جداول منتشرکننده و مشترک تطبیق داده می شوند. علاوه بر ان، یک **checksum** باینری محاسبه و مقایسه می شود. این روش تمام اختلافات تعداد سطور و محتوای ان ها را کشف می کند. با این حال، عملیاتی پر هزینه است که باعث سرریار (**overhead**) در پردازش می شود. به خاطر حجم سرریار، از این روش هر از چند گاه باید استفاده کرد.

اعتبار سنجی ممکن است باعث سرریار زیاد، مخصوصا در محیط هایی که تعداد مشترکین یک **publication** زیاد است و یا **publication** ها دارای تعداد زیادی **article** هستند، بشود. معمولا روش تعداد سطور را روزانه و روش تعداد سطور و **checksum** باینری به صورت هفتگی انجام می شود.

replication تراکنشی

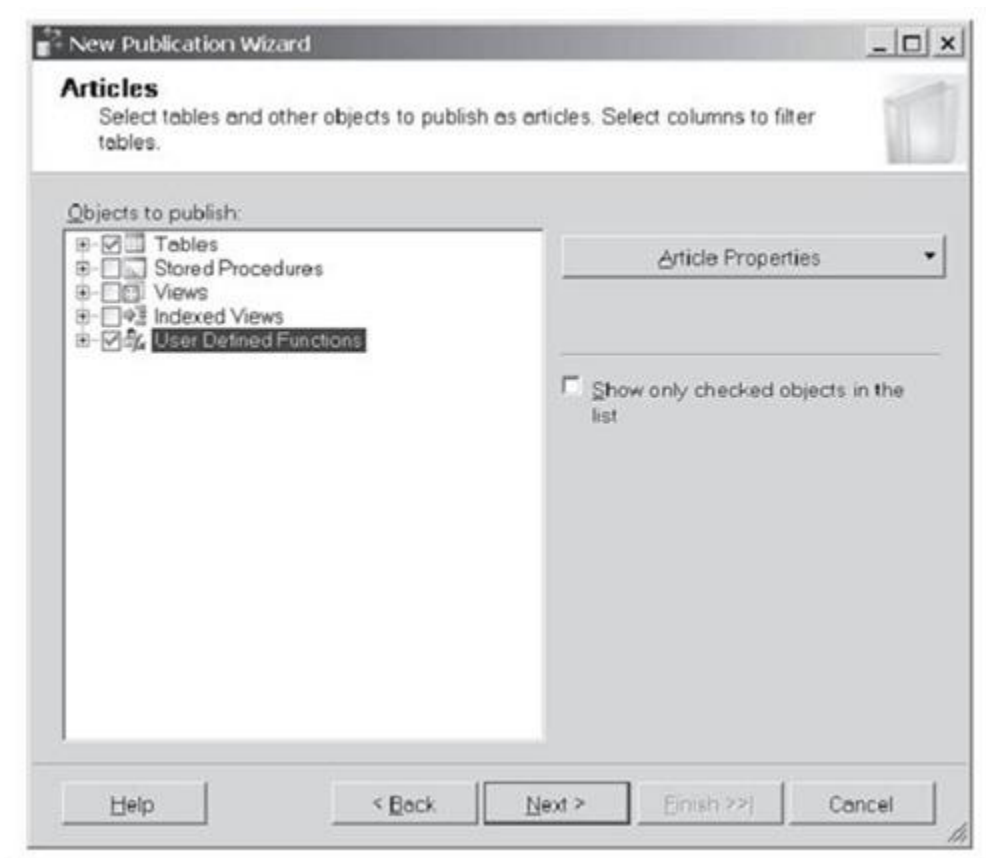
در اینجا به طور عملی، با استفاده از پایگاه داده **AWTransactional** ، یک **replication** تراکنشی را پیگیره بندی می کنیم.

تمرین ۱: ساخت publication

یک **publication** می سازیم.

۱. **SSMS** را باز و به نمونه ای که برای **replication** استفاده می کنید، متصل شوید.
۲. پایگاه داده ای به نام **AWTranSubscriber** روی همان نمونه ای که پایگاه داده **AWTransactional** را دارد بسازید.

- ۳. اگر لازم است گره **Replication** را بسط دهید، روی **Local Publications** کلیک راست کرده و **New Publication** را انتخاب کنید. روی **Next** کلیک کنید.
- ۴. پایگاه داده **AWTransactional** را انتخاب کنید و روی **Next** کلیک کنید.
- ۵. **Transcational Publication** را انتخاب و روی **Next** کلیک کنید.
- ۶. مانند شکل زیر، تمام جدول ها و توابع کاربر-تعریف (**UDF**) را انتخاب و روی **Next** کلیک کنید.

نکته UDF :ها

به این خاطر **UDF** ها را در **publication** قرار می دهیم که جداولی در پایگاه داده **AdventureWorks** وجود دارد که دارای محدودیت هایی (**constraint**) هستند که با **UDF** تعریف می شوند. اگر آنها ساخته نشوند و یا به **publication** اضافه نشوند، اعمال **snapshot** با شکست مواجه می شود.

- ۷. فیلتری اعمال نمی کنیم پس روی **Next** کلیک کنید.
- ۸. تیک گزینه **"Create a Snapshot Immediately and Keep Snapshot available to Initialize Subscriptions"** را زده و روی **Next** کلیک کنید.
- ۹. (**Security settings** تنظیمات امنیتی) را انتخاب کنید.

۱۰. گزینه های "Run under SQL Server Agent Service Account" و "By Impersonating Process Account" را انتخاب و روی Next کلیک کنید.

تذکر: تنظیمات امنیتی عامل

توصیه می شود عاملین Replication را تحت اکانت SQL Server Agent service اجرا نکنید. اکانت های عامل replication باید دارای مینیمم مجوزها (permission) در محیط باشند، اکانت SQL Server Agent service ان مجوزها را افزایش می دهد.

۱۱. روی Next کلیک کنید. مطمئن شوید گزینه "Create the Publication" انتخاب شده است. روی Next کلیک کنید.
۱۲. به publication یک نام داده و روی Finish کلیک کنید.
۱۳. بعد از New Publication Wizard ، publication را ساخت، روی Close کلیک کنید.

تمرین ۲: ساخت Subscription

۱. در این تمرین، یک Subscription برای publication ی که در بالا ساختید، می سازیم.
۲. Local Publications را بسط دهید، روی publication که الان ساختید کلیک راست کنید، New Subscriptions را انتخاب کنید. در New Subscription Wizard روی Next کلیک کنید.
۳. مطمئن شوید publication شما انتخاب شده و روی Next کلیک کنید.
۴. مطمئن شوید گزینه "Run All Agents At the Distribute" انتخاب شده باشد و روی Next کلیک کنید.
۵. چک باکس کنار نمونه تان را انتخاب کنید. از منوی پایین افتادنی Subscription Database گزینه Database AWTranSubscriber را انتخاب کنید.
۶. در صفحه Distribution Agent Security ، دکمه ... کنار مشترکتان (subscriber) در پنجره Subscription Properties را انتخاب کنید.
۷. گزینه های "Run under SQL Server Agent Service Account" و هر دو گزینه پایین "By Impersonating the Process Account" ، Connect to Distributer و Connect to را انتخاب کنید. Ok و Next را کلیک کنید.
۸. در صفحه Synchronization Schedule ، مطمئن شوید Agent Schedule برابر Continuously (مقدار پیش فرض) است و روی Next کلیک کنید.
۹. مطمئن شوید Subscription Properties برابر Initialize Immediately است و روی Next کلیک کنید.
۱۰. مطمئن شوید گزینه Create Subscription(s) انتخاب شده باشد و روی Next و بعد finish کلیک کنید.
۱۱. بعد از ساخته شدن Subscription روی Close کلیک کنید.

تمرین ۳: استفاده از Replication Monitor

در این تمرین، از Replication Monitor برای مشاهده اطلاعاتی درباره publication و subscription استفاده و کمی با tracer token کار می کنیم.

۱. در Object Explorer، روی Replication کلیک راست کرده و Launch Replication Monitor را انتخاب کنید.

۲. در Replication Monitor، بخش ها و تب های مختلف را بررسی کنید و اطلاعاتی که الان درباره publication و subscription ای که ساختیم، نمایش می دهد، را ببینید. با کلیک راست بروی هر مدخل می توان به ویژگی های آن شی و جزئیات بیشتر دست پیدا کرد.

۳. چند Tracer token ارسال و نتایج را ببینید.

Replication تراکنشی از عامل Log Reader برای انتقال تراکنش ها از log تراکنش های منتشر کننده به پایگاه داده توزیع استفاده می کند. عامل توزیع، سپس تراکنش ها را از پایگاه داده توزیع به تک تک مشترکین انتقال می دهد.

Replication تراکنشی داده را در یک جهت توزیع می کند - از منتشر کننده به مشترک. از دو گزینه، آپدیت بلافاصله مشترک و آپدیت صفی مشترک، می توان برای پیکره بندی استفاده کرد. این گزینه ها تراکنش ها را قادر می سازد تا بر مشترک اجرا و به منتشر کننده انتشار یابد.

Replication تراکنشی با ۳ معماری مختلف قابل پیکره بندی است. معماری پیش فرض داشتن یک منتشر کننده با یک یا چند مشترک است. به عنوان جایگزین می توان Replication تراکنشی را با معماری نظیر به نظیر و دوطرفه پیکره بندی کرد.

Administrator می تواند با استفاده از tracer token، آمار زمانی درون replication را از منتشر کننده به مشترک، یا از توزیع کننده به مشترک بدست آورد. از این امار برای مانیتور کردن تاخیر های نقطه به نقطه استفاده می شود.